

Vasárnapi esti tűz

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 7. szám, 2019. február 15.

A szeme szürke volt, dülledt és vérekes a magas vérnyomástól. Ezért szedték le a daruról három éve, de a vörösség nem enyhült. Hogy min izgult a kettős portán, nem lehet tudni, mert amúgy nyugis embernek ismerték a Janit. Ilyenkor nyáron a barna köpeny alatt csak egy fecskét hordott, és megereszkedett szárú bokafixes zoknit klumpával, a jó szellőzés végett, különben meg bármikor lerúghatta.

Még két éve hozta be a kis tévét a foci-ebéire. Elnézték neki, elvégre negyvenkét év után jutott ki a csapat. Más kérdés, hogy nem kellett volna úgy felturbóznia magát az osztrákok elleni győzelem után, mert aztán pofára esés lett a vége.

Mint a Kisjanival is, akit a tél végén küldtek el a konyháról, mert beszólt a lejárt szavatosságú és félig rohadt cuccok miatt. Hiába mondta neki, ne szabadsághősködjön, nem olyan időket élünk. Így járt.